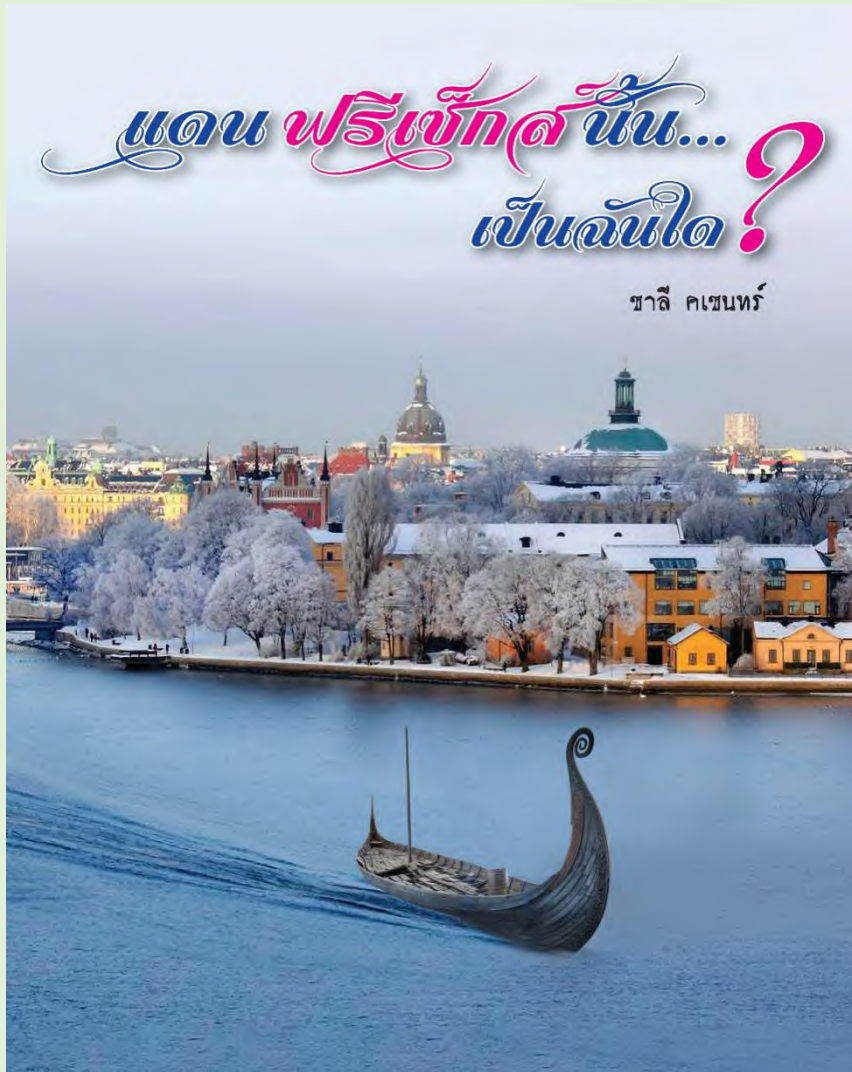

แดนฟรีเซ็กด์นั้น... เป็นอนใด?

ชาลี คเซนทร์

ชาลี คเซนทร์

ผู้เขียน: เจลิมชัย ธรรมเวทิน

Email: Chalie.khachen@gmail.com

โทร. ๐๘๓๕๔๔๕๕๙๒

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2538

ISBN: ๙๗๘ ๙๗๔ ๘๒๘ ๗๕๒-๒

ราคา ๒๗๙ บาท

คำนำ

โลกเป็นดินแดนกว้างใหญ่ แบ่งพื้นที่ออกเป็น 7 ทวีป ประกอบด้วยประเทศต่างๆ มากกว่า 190 ประเทศ รวมพลเมืองทั่วโลกประมาณ 7,674 ล้านคน พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ในเขตร้อนหนาวและอบอุ่น โดยมีความอุดมสมบูรณ์และแห้งแล้งแตกต่างกัน อีกทั้งมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในประเทศเหล่านั้นล้วนมีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ ศาสนา เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ประเทศใดมีความอุดมสมบูรณ์ ธรรมชาติสวยงาม เจริญด้วยศิลปะวัฒนธรรมและความสงบสุขร่มเย็น ย่อมเป็นจุดสนใจดึงดูดใจให้ผู้คนต้องการเดินทางไปศึกษาเยี่ยมชม ในยุคสมัยนั้นบ้านเมืองยังไม่มี ความเจริญ การคมนาคมไม่สะดวกขาดเส้นทางไปมาหาสู่กัน คนในยุคโบราณจึงไม่มีโอกาสได้รับรู้พบเห็นสิ่งที่น่าสนใจในโลกกว้าง เสมือนหนึ่งได้เกิดมาอยู่ในโลกแคบ ต่างได้ชีวิตอยู่กับสิ่งรอบข้างอย่างซ้ำซากจำเจตลอดห่วงชีวิต เมื่อล่วงเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เส้นทางคมนาคมไปสู่ประเทศต่างๆ สะดวกรวดเร็ว จึงเป็นส่วนช่วยให้ประชาคมโลกมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น วิถีชีวิตและกิจกรรมนานาชาติได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ในช่วงปีพ.ศ. 2520-2527 ผมมีโอกาสได้ไปเยือนถิ่นประเทศสแกนดิเนเวีย โดยพักอาศัยอยู่ในสวีเดน เมื่อได้ท่องเที่ยวไปในโลกกว้างจึงได้เรียนรู้สิ่งแปลกใหม่มากมายที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ซึ่งถือเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในชีวิต กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ประกอบด้วยสวีเดน นอร์เวย์ ฟินแลนด์ และเดนมาร์ก ถือเป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับการพัฒนาในทุกด้านเป็นมาตรฐาน ชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในแถบขั้วโลกเหนือมีความเป็นไปอย่างเรียบง่าย พวกเขาต่างมีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ด้วยความชอบธรรม ต่างได้รับความเสมอภาคทางโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดระบอบ “รัฐสวัสดิการ” และ “การประกันสังคม” ถือเป็นเป็นต้นแบบระดับต้นๆ ของโลก

ผู้เขียนได้เขียนเรื่องนี้ขึ้นจากแรงจูงใจ ต่อสิ่งที่ได้พบเห็นเป็นที่ประทับใจ จึงเป็นจุดประกายนำเรื่องดีๆ มาเสนอ ซึ่งอาจจะยังประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านไม่มากนักน้อย หากมีสิ่งใดบกพร่องประการใด ก็ขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้ พร้อมแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

ด้วยจิตคารวะ

ชาลี คเซนทร์

สารบัญ

EP:	เรื่อง	หน้า
EP 01	เหนือนัก...พักสักนิด	4
EP 02	สะพานรัก	17
EP 03	สู่...หัวใจเหนือ	21
EP 04	คอมมูน...ฐานล่างมั่นคง	30
EP 05	ต้นไม้พันธุ์ดี สร้างคุณค่าต่อแผ่นดิน	40
EP 06	จนมุม...ไม่จนใจ	43
EP 07	กะเหรี่ยงไทย...แชมป์เก็บลูกเบอร์รี่	46
EP 08	ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	51
EP 09	แม่พระ...พยาบาล	59
EP 10	รัฐสวัสดิการ	65
EP 11	แดนดินถิ่นสแกนด์	69
EP 12	อานูภาพ...แห่งคำสัญญา	83

EP 01 : เหนื่อยนัก...พักสักนิด

ตุลาคม ๒๕๖๗

หลังจากจบภารกิจสงครามลับในลาวเมื่อกลางปี ๒๕๖๗ ผมได้ใช้เวลาพักผ่อนนานหลายเดือนที่บ้านพักในโคราช ตอนนั้นยังไม่คิดทำอะไร เพราะบ้านเมืองอยู่ในภาวะคับขัน เศรษฐกิจตกต่ำ การเมืองผกผันภายใต้รัฐบาลเผด็จการ การทำมาหากินฝืดเคืองคนว่างงานทั่วไป

เช้าวันหนึ่งขณะนั่งดื่มกาแฟอยู่ที่ใต้ถุนบ้าน สังเกตเห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังเดินทางกลับบ้านเข้าในละแวกนั้น ต่อจากนั้นได้เดินเข้ามาภายในบริเวณบ้าน พร้อมแจ้งว่าพวกเขาเป็นคนชาวสุรินทร์ มีความประสงค์เข้าบ้านหลังเล็กๆ อยู่เป็นครอบครัวจะมีบ้างใหม่ สาววัยกลางคนหน้าตาดีอยู่ในวัยสามสิบ ชื่อเล่นว่า “พิมพ์” เป็นหญิงหม้าย พร้อมลูกน้อยวัยห้าขวบชื่อ “อ้อ” ส่วนพี่สาวซึ่งแซนซ่ายพิการชื่อ “อ้วน” และพี่ชายชื่อ “ทองพูน” อาชีพรับจ้างทั่วไป เมื่อเห็นว่าบ้านหลังเล็กด้านติดถนนยังว่างอยู่ จึงตกลงให้เช่าเพียงเดือนละแปดร้อยบาท ค่าน้ำไฟฟรี เพราะเห็นว่าฐานะพวกเขาคงไม่ดีนัก

พิมพ์ทำงานอยู่ในฝ่ายแม่บ้านของโรงแรมชั้นนำในเมือง ลูกสาวกำลังเรียนอยู่
ชั้นป. ๔ พ่อของเธอได้ทอดทิ้งครอบครัวไปตั้งแต่เธอยังแบเบาะ สำหรับป้าอ้วนแขน
ซ้ายพิการทำงานได้เฉพาะการดูแลทำความสะอาดบ้านเรือนเท่านั้น

ภายหลังจากผมได้พักผ่อนนานสามเดือน เห็นว่าสภาพร่างกายพร้อมทำงานจึง
ตัดสินใจเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ขณะนั้นเพื่อนหลายที่เคยทำงานในสงครามลาวด้วยกัน
มาก่อน ได้เดินทางไปหางานชุดทองในประเทศตะวันออกกลางเป็นส่วนใหญ่ เช่น ซา
อุดีอาระเบียร์ บาหลีเรน และคูเวต ชาวว่าได้เงินเดือนสูง ตำแหน่งใหญ่โตเป็นถึง “แคมป์
บอส” ผมเองไม่คิดอยากไปวัดดวงในกลุ่มประเทศเหมืองน้ำมัน เพราะยังไม่มี
ความพร้อมหลายประการ

เขียนใบสมัครงานกับบริษัทชั้นนำหลายแห่ง รอนานเป็นอาทิตย์ก็ไม่มีหนังสือ
ตอบรับ วันหนึ่งเดินท่องเที่ยวตามถนนลาดพร้าวแถวโชคชัยสี่ ขณะมองไปที่ห้องโถงตึก
โชคชัย ได้เห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังร่วมประชุมกันอยู่ บังเอิญสายตาเหลือบไปเห็นคน
รู้จักสองคนในกลุ่มนั้น ทั้งสองคือ “เหรียญทอง ฯ” และ “สุวิทย์ ฯ” ซึ่งเคยร่วมทำงานใน
สนามรบลาวมาก่อน

ผมรอจนกระทั่งได้พบพวกเขาเมื่อการประชุดหยุดพักเที่ยง เราตั้งใจที่ไม่ได้พบ
กันนานเกือบปีนับตั้งแต่สิ้นสงคราม จึงหาร้านบริเวณใกล้ๆ เพื่อพูดคุยและร่วมกิน
อาหารมื้อกลางวัน พวกเขาเล่าว่าขณะนั้นได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
(รปภ.) อยู่บริษัทแถวราชเทวีประตูน้ำ เนื่องจากต้องการหารายได้เพิ่มขึ้น จึงได้มา
สมัครเป็นพนักงานขายตรงทีวี “ซิลวาเนีย” ซึ่งเป็นโทรทัศน์สียี่ห้อแรกในเมืองไทย จึง
ได้เข้าประชุมรับฟังวิธีการขายตรง โดยวันพรุ่งนี้เป็นวันเริ่มต้นออกไปโปรโมทสินค้า
ตามชุมชนและหมู่บ้านต่างๆ

เมื่อรู้ว่าผมอยู่ในช่วงมองหางาน พวกเขาจึงชักชวนให้ผมสมัครขายทีวีไปพลาง
ก่อน โดยสมัครเข้าอบรมวันนั้น และเริ่มปฏิบัติงานในวันถัดไป ซึ่งวิธีการขายไม่มีอะไร
ยุ่งยาก เพียงแจกใบปลิวแผ่นพับและเปล่งเสียงโฆษณาต่อหน้าชุมชน หรือบางโอกาส
ต้องกดกริ่งเคาะประตูบ้านลูกค้าในระบบ “น็อคดอร์” พวกเขายังเสนอให้ผมไปทำงาน
ร่วมกัน หากต้องการเป็นรปภ. ก็พอมีตำแหน่งว่างอยู่ขอเสนอตั้งกล่าวทำให้ผมจุกคิด
ได้น่าจะเป็นตามนั้น เพราะการยึดเกาะบางอย่างในภาวะจมนุ่มทำให้มีโอกาสพบสิ่ง
ใหม่

พวกเขาชวนให้ผมไปพักด้วยกันที่หลังศูนย์การค้าตลาดประตูน้ำ ช่วงกลางคืน
ทำงานเป็นรปภ. ในบริษัทอยู่ใกล้โรงแรมอินทรา ช่วงกลางวันต่อมาได้จัดเตรียม

เอกสารการขาย พร้อมแยกย้ายกันออกตระเวนโฆษณาคุณภาพทีวีสีไปตามหมู่บ้าน ชุมชนต่างๆ ผู้คนทั่วไปให้ความสนใจเพราะคงเห็นว่าเป็นทีวีสียี่ห้อแรกในเมืองไทย หลายคนดูท่าทีอยากซื้อแต่ไม่มีใครตัดสินใจ สมัยนั้นการขายแบบน็อคดอร์เป็นระบบ ใหม่ ซึ่งต้องขายตรงกระชั้นชิดกับผู้ซื้อ คนในหมู่บ้านใดไม่รู้วิธีการมาก่อน เมื่อเห็น ผู้ขายเป็นคนแปลกหน้าอาจตั้งข้อสงสัยว่าเป็นร้าย จึงไม่ยอมเปิดบ้านให้การต้อนรับ บางบ้านถึงกลับปล่อยสุนัขเห่ากระโชก

ปากหน้าสู่ทนต์ตากแดดกลางฝนรณรงค์การขายครบหนึ่งอาทิตย์ เราสามคนขาย ทีวีได้สองเครื่อง บริษัทจัดจำหน่ายแบ่งค่าคอมมิชชั่นให้ในอัตราดีพอสมควร แต่เมื่อ แบ่งรายได้กันแล้วได้คนละไม่กี่บาท ไม่คุ้มทุนค่ารถค่ากินที่จ่ายไปแต่ละวัน เมื่อเป็น เช่นนี้เราต่างคาดเดาว่าเส้นทางนี้คงเอาตัวรอดได้ยาก อีกอย่างรู้มาว่าคนที่จะได้รับ ความสำเร็จในอาชีพขายตรงต้องใช้เทคนิคมากมาย ต้องอดทนเชิญชวนพูดจาท้าทาน ล้อมลูกคำให้เกิดเชื่อถือ เมื่อพวกเขาพูดไม่เก่ง...ดีไม่เป็น ขึ้นสู่ต่อไปท้องกิวไส้แห้ง เป็นแน่ จึงต้องหยุดเส้นทางนั้นในสัปดาห์เดียว

พวกเราได้ร่วมปรึกษากันที่จะปฏิบัติงานด้านรปภ.ให้เกิดระเบียบได้มาตรฐาน เพราะขณะนั้นโดยรอบโรงแรมอินทรากำลังมีการก่อสร้างเต็มบริเวณ ศูนย์การค้าหลัง ตลาดประตูน้ำได้เปิดดำเนินการแล้ว แต่เกิดปัญหาช่องทางเข้า-ออกไม่สะดวก พื้นที่ ภายในไม่ปลอดภัย ถูกคุกคามด้วยคนร้ายและอันธพาลประจำถิ่น อีกทั้งสถานที่จอดรถไม่มีระเบียบ จึงตกลงกันดีเส้นทางของจอดรถ พร้อมผัดเปลี่ยนเวรทำหน้าที่โบกรถเข้า- ออก ตกกลางคืนต้องดูแลความปลอดภัยทั่วทุกพื้นที่

บริษัทศูนย์การค้า “ภูมิพะวัน” จ่ายเงินเดือนให้เดือนละเก้าร้อยบาท รู้สึกหนุ่ที่ชีวิต ต้องผกผันสิ้นดี จากปีที่ผ่านมาเคยทำงานตำแหน่งดีเงินเดือนเทียบได้รัฐมนตรี ถึง คราวนี้ต้องจ่ายอมรับหน้าที่เป็นยาม รายได้ลดฮวบเกือบสิบเท่า เอาละ...ยังงี้ๆ ก็พอ ทน ถึงอย่างไรก็มีเงินเก็บสะสมอยู่จำนวนหนึ่ง เอาไว้รองรับเลี้ยงครอบครัว

การจัดระเบียบภายในศูนย์การค้าได้รุดหน้าสำเร็จด้วยดีภายในหนึ่งเดือน การ สัญจรพื้นที่ภายในเริ่มสิ้นไหล พวกนักเลงหัวไม้ลดน้อยหายหน้าไป อาจเป็นเพราะรู้ว่า พวกเราเคยสู้รบในสงครามมาก่อน ขณะนั้นนักธุรกิจกำลังแข่งขันด้านการค้าประเภท ต่างๆ ตึกสูงระฟ้า “ไบฮยกทาวเวอร์” อยู่ระหว่างการก่อสร้าง แหล่งบันเทิงและโรงแรม ings สองแห่งกำลังสร้างตามมา

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่แห่งนี้เป็นศูนย์รวมธุรกิจหลากหลาย จึงมีคนร้าย แฝงตัวเข้ามาก่อเหตุหาผลประโยชน์อยู่เสมอ บ่ายวันหนึ่งได้เกิดเหตุร้ายปล้นร้านทอง

ขึ้นในศูนย์การค้า ลูกชายเจ้าของร้านขัดขึ้นชักปืนยิงต่อสู้ แต่เขาถูกยิงบาดเจ็บ ฝั่งนี้ตายตะเกียกตะกายขึ้นไปซ่อนตัวบนตึกหลังหนึ่ง ผู้จัดการสั่งให้เราช่วยเหลือโดยแจ้งให้ผมไปนำคนเจ็บลงมาจกตึก ผมคิดว่ามันน่าจะเสี่ยงเกินไปในเมื่อคนเจ็บก็มีปืนอยู่ในมือ เมื่อเป็นคำสั่งอีกทั้งเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม กระชับปืนออกก้าวเดินขึ้นตึกชั้นหนึ่งชั้นสอง พลังป้อมปากแจ้งเตือนคนเจ็บได้รับรู้ ในที่สุดช่วยเหลือไว้ได้จึงแบกร่างท่วมเลือดของเขาลงมาจกตึกชั้นที่สาม ท่ามกลางเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้สื่อข่าวที่ติดตามมาภายหลัง การช่วยเหลือของผมเป็นที่พอใจต่อเจ้าของร้านทองเป็นอันมาก หล่อนได้มอบแหวนทองเป็นรางวัลให้หนึ่งวง อีกทั้งบริษัทฯ ยังได้บำเหน็จความดีเพิ่มเงินเดือนให้อีกหนึ่งเท่า

บริษัทฯ ได้ให้ความวางใจต่อพวกเราอย่างยิ่ง ครั้นเมื่อรู้ว่าพวกเราต้องการจัดตั้งสถานที่เพื่อรวมกลุ่มพบปะกับอดีตทหารเสือพรานสงครามลับในลาว จึงอนุญาตให้ใช้สถานที่ก่อตั้งชมรม “แพ็ก-ท.ส.พ” จนกระทั่งสามารถรวมสมาชิกทั้งทหารและพลเรือนได้มากกว่าสามร้อยคน (ซึ่งต่อมาได้ยกฐานะเป็นสมาคมนักรบนิรนาม ๓๓๓ トラบทุกวันนี้) สถานที่ดังกล่าวได้เป็นจุดเริ่มต้นในการเรียกร้องสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทหารเสือพรานจากรัฐบาลเสมอมา

ทำหน้าที่เป็นยามได้หกเดือน คิดแล้วเห็นว่างานที่ทำอยู่คงก้าวหน้าได้ยาก รายได้พอประทังเลี้ยงตัวเพียงเดือนชนเดือน ไม่มีเหลือส่งให้ครอบครัว อีกทั้งค่าครองชีพก็สูงในช่วงเศรษฐกิจฝืดเคือง ที่สุดได้ตัดสินใจลาออกงานเดินทางกลับโคราช ขอตั้งหลักหาอาชีพอย่างอื่นทำน่าจะดีกว่า

วันหนึ่งขณะพักผ่อนได้มีแพทย์ปศุสัตว์คนบ้านเดียวกันเดินทางมาพบ เขาชักชวนให้ผมลงสมัครส.ส.ร่วมทีมในพรรคกิจสังคม โดยแจ้งว่าผมมีคุณสมบัติครบถ้วน เคยเป็นครูมีลูกศิษย์ลูกหาหลายรุ่น เป็นที่รู้จักกันดีต่อสังคมในพื้นที่ ตอนแรกผมปฏิเสธด้วยเหตุไม่พร้อมหลายด้าน แต่เป็นเพียงแบ่งรับแบ่งสู้เพราะใจหนึ่งยังหวังที่จะลงเล่นการเมืองในวันหนึ่ง ยิ่งเมื่อรู้ว่าม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าพรรค “กิจสังคม” ซึ่งท่านเป็นนักปราชญ์ความรู้รอบด้าน เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาต่อผมมานาน ที่สุดได้ตอบตกลงกับคุณหมอ “ณรงค์ฯ” และคุณ “ชวลิตร ๗” เพื่อนร่วมทีมอีกคนหนึ่ง สมัครส.ส.เขตที่หนึ่งนครราชสีมา

ความจริงผมสนใจการเมืองมานาน ได้ศึกษาเหตุการณ์บ้านเมืองนับแต่ต้นตลอดมา นับจากเหตุการณ์ปฏิวัติยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาสิทธิราช เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ โดยการนำของหัวหน้าคณะราษฎรพระยาพหล

พลพยุหเสนา ประกอบด้วยอดีตนักเรียนทุนไทยในฝรั่งเศส ได้แก่นายปรีดี พนมยงค์ นายควง อภัยวงศ์ ร่วมกับกลุ่มทหาร พลเรือนและกลุ่มอนุรักษ์นิยมผู้นิยมการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยรวมทั้งสิ้น ๑๑๕ คน จนกระทั่งยึดอำนาจได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๗) ทรงสละราชสมบัติ พระยาพหล พล พยุหเสนา ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของไทย

การจัดตั้งรัฐบาลผสมจากหลายกลุ่มอำนาจ ทำให้เกิดการขัดแย้งด้าน
แนวนโยบายที่แตกต่าง กลายเป็นอุปสรรคต่อการบริหารประเทศ ครั้นต่อมาไม่นาน
กลุ่มอำนาจทหารได้ใช้กำลังเข้าทำรัฐประหาร รัฐบาลพลเรือนบริหารประเทศช่วงเวลา
อันสั้น ส่วนมากกลุ่มอำนาจทหารมักครองอำนาจได้นานสืบทอดต่อเนื่อง
เรื่อยมา การทำรัฐประหารแต่ละครั้ง มักมีการกล่าวหาว่านักการเมืองด้อยคุณสมบัตินั้น
ด้วยการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เกิดการขัดแย้งทางการเมืองและการคดโกงคอร์รัปชันในวง
ราชการ